

Който има уши.

„Който има уши да слуша,
нека слуша!“¹⁾.

Щастието и силата на хората зависят от тяхното слушане. Туй, което хората наричат щастие, това е съотношение. Щастието, това е връзка между двѣ души. Когато двѣ сърца сж правилно съединени, т. е. иматъ правилни отношения, то, както въ музиката, тъй и тукъ, образува се онзи тонъ, който ние наричаме щастие. За да можемъ да разберемъ туй вжтрѣшно отношение на щастието, ние трѣбва да си служимъ съ онѣзи обективни символи, които съществуватъ въ природата. Запримѣръ, физическото сърце, това е единъ символъ, и знаемъ, че здравословното състояние на човѣка зависи отъ неговото сърце. И отъ всичкитѣ клѣтки въ тѣлото, като изключимъ тия на главата, най-разумни сж клѣткитѣ на сърцето. По интелигентностъ тѣ сж на първо мѣсто, тѣ сж най-интелигентни. Обаче, въ съврѣменната физиология, съврѣменнитѣ учени хора сж свикнали да мислятъ за клѣткитѣ просто, като за живи същества, безъ никаква разумностъ. Това е едно дѣтинско схващане на съврѣменната наука. Съврѣменната наука се намира още въ своитѣ пелени, и съврѣменнитѣ учени хора, това сж дѣца на тази наука, тѣ се занимаватъ съ дѣтски играчки. Може би, слѣдъ нѣколко хиляди години, тия сжщитѣ учени хора, които сега минаватъ за голѣми капацитети, тѣ сами ще се поусмихнатъ на своята съврѣменна ученостъ. Туй погрѣшно схващане е минало въ всичкитѣ клонове на науката и е проникнало самата сжщина на нашия животъ; и всѣки единъ за себе си мисли, че по-уменъ отъ него нѣма, че само той живѣе и страда, а никой наоколо му не живѣе и не страда — тъй поне чувствуваме въ себе си. Тогава философитѣ казватъ „азъ“ и „не азъ“. „Азъ“ вътѣ е туй, което съзнава, а всѣки човѣкъ вънка

¹⁾ Лука 8 : 8.